

## intervju



# „Lako je razrušiti što smo imali, a

*Povod razgovora s prof. dr. sc. Ivanom Damjanovim, svjetski uglednim patologom, njegovo je preuzimanje suurednjanja Croatian Medical Journala, najpoznatijeg i najuglednijeg hrvatskog znanstvenog časopisa. Razlog pak ovog intervjua je ukupan znanstveni i nastavni rad prof. Damjanova, i međunarodni i domaći. Prof. Damjanov karijeru je izgradio u SAD-u, gdje se, uz znanstveni i nastavni rad, istaknuo kao autor medicinskih udžbenika. Kao vjerni sljedbenik Abrahama Flexnera, koji je prije stotinjak godina reformirao medicinsku struku u SAD-u, nemali dio svoje energije ulaže na osuvremenjivanje obrazovnog sustava u medicini.*

RAZGOVARALA:  
**IRENA DRMIĆ-HOFMAN**

### Uz dobrodošlicu, možete li nam otkriti razlog Vašeg dolaska u Hrvatsku?

U Hrvatsku sam stigao povodom sastanka kojim smo htjeli obilježiti 100-godišnjicu objavljivanja Flexnerovog izvještaja. Radi se o jednom jako važnom dokumentu o kojemu mogu pričati kasnije. Recimo za sada samo to da je Flexner svojim izvještajem u prošlom stoljeću stubokom promijenio pristup medicinskoj sveučilišnoj nastavi u Americi. Sastanak u Splitu koncipiran je nakon nekoliko razgovora s dekanom Medicinskog fakulteta i mojim dragim prijateljem, prof. dr. Matkom Marušićem i njegovom suprugom prof. Anom Marušić, s kojom sam glavni suurednik časopisa Croatian Medical Journal (CMJ). Glavni organizator sastanka je bila prof. Snježana Tomić sa svojim suradnicima na Odjelu za patologiju MF u Splitu, a za financijski dio se najviše „pobrinuo“, da tako kažem, prof. Šimun Anđelinović. Na sastanak smo pozvali i cijeli niz domaćih i stranih stručnjaka koji se bave medicinskom nastavom. Ugodno smo bili iznenađeni kad su svi pristali doći o svome trošku i na taj način uveličali proslavu ove obljetnice u Hrvatskoj. **Možete li našim čitateljima pojašniti važnost Flexnerova rada i tko je uopće bio Abraham Flexner?**

Abraham Flexner je vjerojatno najutjecajniji reformator medicinske sveučilišne nastave u 20-om stoljeću. Zanimljivo je reći da on uopće nije bio medicinar, već je radio kao profesor u jednoj privatnoj školi. Kako je ranije stekao ugled kao edukacijski reformator i eksperimentator, pozvali su ga ugledni moćnici američkog medicinskog društva i angažirali ga da proanalizira stanje medicinskih nastavnih ustanova u Americi. Nakon vrlo pomnih terenskih istraživanja, Flexner je ustanovio kako je medicinska nastava u SAD-u u potpunom rasulu. Njegova analiza stanja i ponuđena rješenja sažeta su u dokument koji danas znamo kao Flexnerov izvještaj. Flexner je predložio da reforma nastave započne s obrazovanjem nastavnih kadrova na sveučilištu. Među inim savjetima i prijedlozima, posebno je istaknuo prijedlog kojim bi bi svaki akademski liječnik tj. nastavnik na medicinskom fakultetu, trebao

provesti trećinu vremena radeći s bolesnicima u bolnici, trećinu radeći znanstveni rad, i trećinu u nastavi sa studentima i specijalizantima. Ja sam pročitao Flexnerov izvještaj još kao zagrebački student medicine, šezdesetih godina prošlog stoljeća. Nadobudan kakav sam već bio, tada sam odlučio postati akademski liječnik po Flexnerovom modelu. Možda nisam uspio ostvariti sve što sam



*„Matko Marušić ima dobre ideje i čini mi se da je upravo projekcija budućnosti splitskog Medicinskog fakulteta i rješavanje smjernica nastave, u odnosu na znanost i medicinsku praksu najvažniji dio njegovog političkog dekanskog manifesta.“*

bio naumio onih dana, ali sam ostao Flexnerov vjeran sljedbenik. Njegovo je učenje bilo od presudnog značenja za moj profesionalni život.

### Zašto je za Hrvatsku važno obilježiti 100-godišnjicu Flexnerovog izvještaja?

Zato što je Hrvatska, *mutatis mutandis*, s malim promjenama, tamo negdje gdje su SAD bile u Flexnerovo vrijeme. Kao i onda, i sada treba donijeti važne odluke. Kojim će smjerom ići medicinska nastava u Hrvatskoj? Nitko ne zna sasvim sigurno, a kao što sam vidio i ovdje u Splitu ima dosta nesuglasica oko toga koji putem ići dalje. Na žalost, vidim da ima i dosta prepirki i „prepućavanja“. Matko Marušić ima dobre ideje i čini mi se da je upravo projekcija budućnosti Medicinskog fakulteta i rješavanje smjernica nastave, u odnosu na znanost i medicinsku praksu najvažniji dio njegovog političkog dekanskog manifesta.

### Hoće li dekan Marušić to uspjeti provesti?

Matko Marušić i ja odrasli smo zajedno, pod utjecajem onoga što je Flexner napisao još 1910.g. Proslavu Flexnerove obljetnice uzeli smo kao povod podsjetiti naše mlade kolege kako su reforme nužne danas, kao

što su bile i prije 100 godina. Kao i na to da se stvarni pomak prema naprijed može ostvariti jedino ako se istupi s novim idejama i prekine s nekim prevladanim i zastarjelim pristupima. Meni se čini da je prof. Marušić svojim djelovanjem već dovoljno uzburkao Medicinski fakultet i pokrenuo stvari u pravom smjeru. Nadam se da će uskoro i oni koji se ne slažu s njim priznati da stvari nisu kao što su nekad bile i da se već osjećaju utjecaji njegovih ideja i vide rezultati njegova rada i novina koje je pokušao uvesti. Ono što je Flexner zamislio prije 100 godina aktualno je u hrvatskoj stvarnosti, a bilo bi mi jako drago da se baš u Splitu nastavi Flexnerova tradicija.

### Zašto je Flexnerov izvještaj bio toliko revolucionaran za napredak medicine uopće?

Juvenal je rekao *Quis custodiet ipsos custodes?* - Tko će čuvati same čuvaru? Da vi kažete medicinskoj struci da ona sama sebe, na neki način, reformira – pa to je kao da kažete tim čuvarima da sami sebe čuvaju. To je skoro nemoguće. Zato mislim da je ideja da se za reformu angažira Flexner, kao nemedicinar, bila genijalna. U SAD-u je početkom prošlog stoljeća bilo jako puno entuzijasta, koji su vidjeli da problem postoji, treba ga riješiti, i srećom, predložili su osobu koja je bila za to najpogodnija. Takva nam osoba treba danas u Hrvatskoj a to sigurno ne može biti ministar zdravstva ili ministar obrazovanja u trenutnim uvjetima. Obično je ministar zdravstva liječnik i on ne može svoje kolege dovesti u red, reformirati sustav, dati „naredbu za marš“, prevodim s engleskog „marching orders“. U Americi je npr. ministrica zdravstva sada Kathleen Sebelius, koja je bila političarka, guvernerka države Kansas.

### Široj javnosti postali ste poznati tek nakon što preuzeli mjesto glavnog suurednika CMJ. Jeste li svjesni važnosti okolnosti da ste preuzeli ugledni medicinski časopis Croatian Medical Journal (CMJ) u ne baš sretnim okolnostima?

Znate, ja se ne bih uhvatio tog posla da nisam svjestan značenja tog časopisa, koji je poput dvosmjerne ulice. S jedne strane CMJ ima svoju znanstvenu i stručnu ulogu u Hrvatskoj, a s druge strane predstavlja važan prozor Hrvatske prema svijetu. Ogdalio Hrvatske. CMJ je najviše kotirani hrvatski medicinski časopis.

## Biografija

Prof. dr. sc. Ivan Damjanov je napustio Hrvatsku i otišao u SAD spletom slučajnih i zanimljivih okolnosti. 1963., na 4. godini studija radio je kao turistički vodič i tako upoznao grupu liječnika s Havaja koji su mu ponudili posao u SAD-u i organizirali njegov dolazak. U SAD stiže 1967. g., gdje nastavlja specijalizaciju i ostvaruje uspješnu karijeru. Krajem 80-ih kreće intenzivna suradnja sa zagrebačkim Medicinskim fakultetom (MF), pa je tako pomogao da se na hrvatski prevede američki udžbenik patologije. Na početku karijere se intenzivno bavio znanstvenim radom, a 90-ih je prešao na razvoj nastavne karijere posvetivši se razvoju suvremenog sustava nastave temeljenog na razvoju računala kao didaktičkih pomagala. Uz pomoć svojih zagrebačkih kolega, posebice prof. Mare Dominis i prof. Stanka Jukića, svoja američka iskustva prenio je u Hrvatsku i uveo upotrebu računala u nastavu patologije na MF u Zagrebu. Prerano preminuli, prof. dr. sc. Marin Nola bio je *spiritus movens* tog hrvatskog projekta koji je patologiju pretvorio od dosadnog predmeta u jedan od najpopularnijih i najinovativnijih. Danas prof. Damjanov predaju patologiju studentima medicine na Sveučilištu Kansas, no najviše vremena provodi kao liječnik praktičar u svojoj struci, tj. kao dijagnostički patolog. Uz to uvijek nađe vremena napisati i po koji medicinski članak – ima ih preko 300 indeksiranih u Current Contentsu (CC) i citiranih oko 8000 puta.

# „li ponovno izgraditi vrlo je teško“



Ako se gleda samo taj *impact faktor* (čimbenik odjeka), vidi se da se taj časopis vjerojatno više čita izvan Hrvatske, nego u Hrvatskoj. Ako mogu biti iskren, prihvatio sam se toga posla zato što sam vidio da se časopis i stvari oko časopisa nalaze u kriznoj situaciji pa sam mislio da bi moj najveći doprinos bio prihvatiti-

medicinska fakulteta i prema tome odluku o njegovoj budućnosti treba donijeti kolegijalno i zajednički. Ne žuriti i bez nepotrebnog pritiska. Dogovor kuću gradi, a nesloga je razgrađuje!

**U kojem će se smjeru onda stvari razvijati?**

Ja često volim citirati neke la-

tinske stihove, a u ovom kontekstu vrijedno je sjetiti se što je napisao Vergilije u Eneidi. Stih počinje s riječima: *Facilis descensus Averno...* - Lako je spustiti se u pakao. Nakon toga pjesnik nastavlja "... no, izvući se iz pakla, to je trud, to zahtijeva napor". Lako je nešto razrušiti što smo imali, ali onda ponovo izgraditi,

izvući se iz tog blata, mulja - to je teško. Zidati je jako teško. Izgleda da je to u nekom smislu naša sudbina na ovim prostorima. Skloni smo razgrađivati. A onda vidiš, nakon što si sve raščistio, da treba početi i zidati, a onda treba naći neka sredstva, pa onda graditi novi sustav. To je prilično složen posao. I sami znate da

je tiskanje časopisa, novina izuzetno težak i kompliciran posao. Ne radi se samo o tehnološkoj strani, već to treba i stručno postaviti. Ja ne mislim da ima problema koji se ne mogu prevladati ako postoji dobra namjera, dobra volja. CMJ je vrijedan i ugledan časopis i mislim da bi bilo nepopravljiva šteta razrušiti ono što

*nastavak na stranici 14*

“

„CMJ je vrijedan i ugledan časopis i mislim da bi bilo šteta razrušiti ono što je grupa entuzijasta zidala skoro 20 godina.“

ti taj posao i tako, na neki način, pokušati ublažiti sve te napetosti oko časopisa koju su nastale, ne znam ni ja kako. Jednom kad se stvari same po sebi počnu razvijati, onda ih je teško rastumačiti. Jednostavno, čovjek koji gleda sa strane, kao u mom slučaju, uopće ni ne vidi kako je došlo do problema. Pri tome, postoji cijeli niz pravnih odluka koje treba pripremiti, objasniti i riješiti, poštujući demokratsku proceduru. Problem u upravnom smislu je postojao, o uzrocima ne bih puno polemizirao, ali sam voljan ponuditi izlaz iz problema. Mislim da treba dati svima vremena da odahnu, malo razmisle, da se strasti smire. Časopis je vlasništvo četiri hrvatska

## Udžbenici: „Keep it simple, stupid!“

**Izvrstan ste autor udžbenika, koliko ste ih napisali do sada, bez metodičke skromnosti?**

Ne znam. To je kao da me pitate koliko sam žena poljubio. Ne znam koliko sam ih poljubio. Volim li žene? Volim. Smatram li da je moja dužnost ljubiti ih? Nije. Znači, radim to zato što volim. A kad nešto volite, nije vam stalo do brojeva. Mislim da na "službenom" spisku knjiga imam preko 25 naslova, možda 28, nisam siguran. No neke od njih su u četvrtom izdanju. Znači 4 puta sam ih pisao, promijenio i prilagodio. E sad, je li to nova knjiga? S mojeg stanovišta jest. Neke knjige su mi preveli na kineski, japanski, ruski, portugalski, španjolski. Da li da te računam kao svoje knjige? Sve su to manje više različiti udžbenici iz patologije. Patologija za studente, za specijalizante, za specijaliste, ... Tu je i udžbenik koji sam napisao za medicinske sestre, laborante, farmaceute, koji neće postati liječnici, u Americi ih zovu "allied health professionals". To je na neki način pojednostavljena patologija, tako da je može razumjeti netko tko nema rigorozno prepatološko obrazovanje poput studenata medicine. Taj udžbenik sam posvetio svojim kćerima s citatom Gandhija: "Skoro sve što radiš jednog će dana biti beznačajno, ali je

jako važno da to ipak napraviš." Uz to sam do-  
dao, malo kriptički "Jasno, jer krug nikad nije sasvim okrugao."

**U Americi ste naučili kako pojednostaviti stručnu literaturu, kako ste došli do tih beskrajno važnih saznanja?**

U pregovorima oko ovog priručnika s jednim velikim međunarodnim izdavačem, Elsevierom, čuo sam odličnu priču o američkoj vojsci. Američkoj vojsci treba vojnika. Kako ćete naći vojnika? Rekrutirat ćete ih. E sad, u američku vojsku ne možete doći ako nemate završeno 12 godina obveznog školovanja. Morate imati diplomu srednje škole. U Americi je sistem takav da čovjek koji je u 8. razredu, čita na razini 8. razreda, a kad si u 12. razredu trebao bi čitati na razini 12. razreda. Na žalost, većina njih čita na nivou 9. razreda. Posljedica ovog katastrofalnog obrazovnog promašaja je da većina diplomiranih srednjoškolaca nakon 12 godina školovanja ne mogu pročitati vojni priručnik za pucanje granata ili mina jer im je taj tekst prezahtjevan. Amerikanci su praktični ljudi pa su brzo shvatili da imaju 2 izbora: (a.) pokušati dugoročno poboljšati sustav srednjih škola i pooštriti kriterije za izdavanje

diplome ili (b.) uzeti sve priručnike za rakete, tenkove, podmornice itd., i sve ih pojednostaviti, tj. "prevesti na nivo 9. razreda". Od tada se oko Washingtona razmnožio čitav niz privatnih edukacijskih kompanija koje se za potrebe američke vlade bave "prevođenjem" vojnih priručnika i udžbenika na nivo 9-og razreda. Bez kompliciranih polisilabičkih riječi i sa što je moguće manje latinizama!

**Taj recept ste i Vi primijenili?**

Naravno, meni je urednik rekao da će mi do-  
dijeliti jednog jezičnog stručnjaka koji će me naučiti pisati jednostavnim jezikom tako da me mogu razumjeti i "nemedicinari", da ne kažemo laici. Nakon nekoliko mjeseci "šegrtovanja" mislim da sam shvatio što očekuju od mene pa sam počeo pisati jednostavnije, sažetije, a vjerojatno i jasnije. I danas se držim mota koji sam preuzeo od bivšeg predsjednika Clintona KISS („keep it simple, stupid“ - budi jednostavan, budalo). Investicija se, da tako kažem, isplatila, jer sam znanje koje sam stekao pišući jednostavnim stilom u Americi iskoristio da po istom principu napišem i patologiju za srednje medicinske škole u Zagrebu.

## intervju

nastavak sa stranice 13

je grupa entuzijasta zidala skoro 20 godina. Bilo bi bolje održati kontinuitet i nastaviti graditi dalje na već postignutim rezultatima. Mislim da je Matko Marušić mnogo napravio za CMJ i Hrvatsku, posebno u onim teškim ratnim danima, kad je bilo teško napraviti bilo što. Početi ni iz čega, pa doći do ovoga što sad imamo, fantastičan je rezultat.

Na sastanku sa uredništvom, tijekom moje nedavne posjete Splitu, razgovarali smo o trenutnim problemima i budućnosti. Mnogo bi se toga moglo napraviti, ali za sve to treba truda, vremena, a na žalost i novaca. Ja bih recimo htio vidjeti više hrvatskih članaka u časopisu. U našim uvjetima, kao i drugdje, pisati znanstvene radove je obrt ili zanat koji naučiš: najprije radiš kao šegrt, pa kalfa, pa postaneš majstor. Tko bi to trebao raditi? Tko će učiti mlade kako se pišu znanstveni radovi? Matko Marušić je pravi majstor za te stvari i čuo sam od mnogih da mu je najveća zasluga to što je naučio generacije hrvatskih liječnika kako pisati. A da Matko nije ništa drugo napravio, već da je samo učio liječnike kako napisati medicinske radove, i to bi bio već ogroman doprinos u ovim našim uvjetima. No

tko će preuzeti njegovu obrazovnu funkciju?

**To je puno više od obrta posebne vrste, to je sposobnost da se artikulira vlastiti duhovni sadržaj.**

Da, ali neke stvari se mogu naučiti. Ako ništa drugo, onda intelektualna rigoroznost. Ne propuštati rečenicu koja nema smisla, ne napisati



*„Kod pisanja, znanost bi ipak trebala biti prilično jednoznačna, a to se može naučiti od dobrog mentora.“*

odlomak koji nema ni glavu ni rep. Znanost bi ipak trebala biti prilično jednoznačna, što se može naučiti od dobrog mentora. To smo nekako i dogovorili na sastanku uredništva. Pokušat ćemo privući što više mladih autora, pomoći im na neki način tiskati rad. Ako je to prvo mjesto gdje će objaviti, dobro, a ako misle da se tako prepravljeni rad može

plasirati negdje više – tim bolje.

**Mislite li da je nakon 18 godina rada časopisa važno napraviti valorizaciju minulog razdoblja i kroz stručnu raspravu napraviti smjernice za buduću rad?**

Mislim da je jedini izlaz za sve probleme u razgovoru, komunikaciji. Po Churchillu, koji je bio jedan od najratobornijih državnika, važnije je pregovarati nego ratovati. Ja sam isto zagovornik pregovora, a i ovu funkciju u CMJ preuzeo sam u nadi da će pregovori između “zaraćenih strana” početi što prije. Na žalost, još nisu. Iz ratnog stanja se izlazi eliminiranjem strasti, osobnih animoziteta, poštivanjem druge strane i inzistiranje na iznošenju činjenica. I najveći suparnici Matka Marušića ne mogu mu osporiti da je doslovno ni iz čega napravio nešto jako dobro. Svi koji misle da mogu i znaju bolje, trebali bi javno predložiti svoj program, iznijeti na raspravu svoju viziju budućnosti časopisa. Što je više kandidata s boljim prijedlozima, tim bolje po hrvatsku znanost i društvo općenito. Iz dokumentirane rasprave lako će se na kraju postići društveni konsenzus.

## Povratna informacija od studenata je neprocjenjiva

**Današnja pedagogija i didaktika posebno naglašavaju važnost učenja drugoga i pri tome učiti sam u procesu vlastite transformacije. Slažete li se s tim?**

U engleskom postoji velika razlika između glagola *teach* i *learn*, podučavati i učiti.

Churchill je rekao: “I love to learn, but I hate to be taught”. Volim učiti, ali ne volim kad me podučavaju. Mnogi od nas misle slično Churchillu, a ja sâm nikad nisam volio prodike i predavanja *ex cathedra*. Smatram da je najvažnije zajedničko učenje, simbioza učitelja i učenika, a na sveučilištu profesora i studenata koji zajednički rade na izobrazbi? Posebno me raduju trenuci kada moji studenti, potaknuti mojim uputama, sami otkrivaju putove i pronalaze rješenja. Njihovo oduševljenje vlastitim rješenjem, moja je najveća i znanstvena i pedagoška nagrada.

**Kakva su Vaša američka iskustva o važnosti uspješne nastave?**

Danas sam držao predavanje o tome kako se to radi u Americi. Nastava je dvosmjerna ulica. Moji studenti uče od mene, ja od njih. Drugim riječima, dobar nastavnik nije čovjek koji je apsolvirao sve i koji će samo držati prodike i pričati. Dobar nastavnik je onaj koji od svakog svoga nastupa pred studentima nauči nešto od tih studenata. Drugim riječima, on će od tog predavanja postati bolji predavač. A kako to postići? Tako da dobiješ nekakav pozitivan “feedback”, povratnu informaciju. U Americi inzistiraju da se takve anonimne ankete procjene predavanja provode sustavno i stalno. Danas smo ovdje na sastanku imali predavača iz Portugala. Njegovo iskustvo je možda još relevantnije za Hrvatsku, nego moje iskustvo iz Amerike. Pričao je o novom medicinskom fakultetu u gradu koji se zove Braga. Sveučilište je osnovano 2001.g. Dakle, prije svega 9 godina. Tamo

je mnogo je entuzijasta koji su pokušali napraviti fakultet što je bolje moguće i shvatili su da je ta povratna informacija od studenata jako važna. U početku, portugalski studenti nisu bili naučeni da ikoga kritiziraju, ni pozitivno ni negativno - studenti su jednostavno ignorirali upitnike. Onda su profesori pokušali animirati studente, moliti ih da im kažu što misle o predavaču, je li dobar, loš, jesu li što god naučili od njega. Onda su se dosjetili da evaluaciju nastave povjere studentima, tako da su svakog desetog studenta zadužili da skupi podatke od ostalih u svojoj grupi. Sad studenti diskutiraju o nastavi u malim grupama i svaka skupina dostavlja svoje grupno mišljenje. Na upitnik o nastavi danas odgovara 98% studenata. Što je još važnije svi studenti aktivno sudjeluju u nastavi i nadziru i provjeravaju svoju izobrazbu. Rutinski se dijele i kritike i pohvale. I jedno i drugo je itekako korisno.

I ja sam osobno dobio svakakvih kritika od mojih studenata. Nitko ne voli biti kritiziran, no jedna me se posebno dojmila. Mislio sam da jako dobro vodim nastavu dok prije tri godine nisam dobio poraznu evaluaciju. Povjerenstvo za nastavu sabralo je sve podatke - svi profesori su dobili ocjene preko 4 (od 5 mogućih), a ja sam dobio 2, dovoljan! Onda sam sebi rekao: očito da se nisam dobro prilagodio novom sistemu, očito da me nova generacija studenata ne razumije, a možda se nisam ni dovoljno pripremio. Krenuo sam analizirati uzroke svoga neuspjeha, pričao s kolegama, mojom suprugom i kćerima i na kraju sjeo, prepravio predavanja, vježbao i stvarno uložio mnogo truda kako bih popravio svoj pristup. Na kraju te godine dobio sam nagradu za najboljeg profesora. Drugim riječima, mogao sam dati otkaz, otići u mirovinu (koju sam već zaslužio) ili odustati od predavanja: dosta mi je, nosite se, baš me briga! Ali, uzео sam to kao izazov, da dokažem samom sebi kako sam i u kasnim šezdesetim godinama još uvijek u stanju prilagoditi se novoj generaciji.

Temeljem članka 43. stavak 8. i članka 93. i 95. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (N.N. broj 123/03; 105/04; 174/04 i 46/07) Fakultetsko vijeće Kemijsko-tehnološkog fakulteta raspisuje

### SVEUČILIŠTE U SPLITU KEMIJSKO-TEHNOLOŠKI FAKULTET

raspisuje

## NATJEČAJ

za izbor:

- 1) jednog nastavnika na radnom mjestu u znanstveno-nastavnom zvanju redovitog profesora za znanstveno područje biotehničke znanosti, znanstveno polje prehrambena tehnologija, grana kemija hrane, za rad u Zavodu za prehrambenu tehnologiju i biotehnologiju
- 2) jednog nastavnika na radnom mjestu u nastavnom zvanju predavača za znanstveno područje prirodnih znanosti, znanstveno polje matematike na Katedri za matematiku
- 3) jednog znanstvenog novaka na radnom mjestu u suradničkom zvanju asistenta na projektu „Elektroliti u miješanim otapalima“ (011-0000000-3220)

Kandidati trebaju ispunjavati uvjete predviđene Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

Rok za prijavu je osam (8) dana od objave u Narodnim novinama.

Uz prijavu treba priložiti:

- Životopis
- Dokaze o ispunjavanju uvjeta natječaja

Prijave se podnose na adresu: Kemijsko-tehnološki fakultet u Splitu, Teslina 10/V, 21000 Split.

### SVEUČILIŠTE U SPLITU GRAĐEVINSKO-ARHITEKTONSKI FAKULTET

raspisuje

## NATJEČAJ

1. za izbor jednog nastavnika u znanstveno-nastavno zvanje redoviti profesor i odgovarajuće radno mjesto za znanstveno područje Tehničkih znanosti, znanstveno polje Građevinarstvo, znanstvena grana Geotehnika;
2. za izbor jednog nastavnika u znanstveno-nastavno zvanje docent i odgovarajuće radno mjesto za znanstveno područje Tehničkih znanosti, znanstveno polje Građevinarstvo, znanstvena grana Nosive konstrukcije;
3. za izbor jednog suradnika u naslovno suradničko zvanje asistent za znanstveno područje Tehničkih znanosti, znanstveno polje Arhitektura i urbanizam, znanstvena grana Arhitektonsko projektiranje;
4. za izbor dva suradnika u naslovno suradničko zvanje asistent za znanstveno područje Tehničkih znanosti, znanstveno polje Geodezija, znanstvena grana Primijenjena geodezija;
5. za izbor jednog suradnika u naslovno suradničko zvanje asistent za znanstveno područje Tehničkih znanosti, znanstveno polje Geodezija, znanstvena grana Pomorska, satelitska i fizikalna geodezija.

Na natječaj se mogu javiti osobe oba spola.

Prijave se podnose tajništvu Fakulteta osobno ili poštom u roku od **8 dana** od dana objave natječaja, na adresu: Građevinsko-arhitektonski fakultet u Splitu, Ulica Matice hrvatske 15, s naznakom - za natječaj - .

Pristupnici su dužni ispunjavati uvjete utvrđene Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine br. 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 46/07 i 45/09), a uz prijavu na natječaj treba u dva primjerka priložiti:

- životopis
- opis nastavne i stručne djelatnosti (za točke 1. i 2.)
- popis znanstvenih i stručnih radova (za točke 1. i 2.)
- preslika diplome
- prijepis ocjena (za točke 3., 4. i 5.)
- preslika domovnice.

Sveučilište u Splitu  
Građevinsko-arhitektonski fakultet